

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.245 van 23 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DUJARDIN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. DE WILDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

"U, afkomstig uit Kirkuk, verklarende Iraaks staatsburger van Koerdische origine te zijn, verklaarde Irak verlaten te hebben op 11 september 2007. Op 10 oktober 2007 zou u in België zijn toegekomen waar u nog dezelfde dag het statuut van vluchteling aanvraagde bij de Belgische autoriteiten.

U verklaarde dat uw leven in Irak in gevaar zou zijn omdat uw vader tot de Baath-partij behoorde en hij voor de Amn al Karama werkte. Hij had binnen Baath de graad van Rafiq Hizbi en u vreest dat burgers omwille van het toebehoren van uw vader tot Baath en zijn werk voor de Amn al Karama wraak willen nemen op uw familie. Op 11 april 2003 vluchtte u met uw familie weg uit Kirkuk. U trok naar uw schoonouders in Hilla. U leefde er ondergedoken tot aan uw vertrek uit Irak op 11 september 2007. Op 6 september 2007 verdwenen uw vader en schoonvader die officier was ten tijde van de Baath-partij. Ze werden beiden vermoord op 09 september 2007. U weet niet wie hun vermoordde en uw moeder raadde u aan om het land te verlaten. In 2006 kreeg uw familie en uw schoonfamilie ook een anonieme dreigbrief die stelde dat u het huis moest verlaten of anders gedood zou worden."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hiervolgende redenen.

Zo wordt de geloofwaardigheid van uw afkomst uit en verblijf in Centraal-Irak fundamenteel ondergraven door de identiteitskaarten van u en uw echtgenote (groene farde, stuk 1 & 2) en het nationaliteitsbewijs van uzelf (groene farde, stuk 3) die u neerlegde tijdens uw interview op het CGVS. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratief dossier werd toegevoegd (blauwe map, stuk 1, 2 & 3), blijkt immers dat de door u neergelegde identiteitskaarten en uw nationaliteitsbewijs, volledige namaak betreffen. Door het neerleggen van valse identiteitsdocumenten heeft u getracht doelbewust de Belgische asielinstanties te misleiden. Dit doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van uw afkomst uit en verblijf in Centraal-Irak en ondermijnt eveneens de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.”

3.2. Verzoeker betoogt dat hij een bewijs bijbrengt van zijn afkomst en nationaliteit: een nationaliteitsbewijs en identiteitspapieren van hem en zijn echtgenote. Hij betwist ten stelligste dat de door hem bijgebrachte identiteitsdocumenten namaak zouden zijn. Zij zouden zijn afgeleverd door de officiële autoriteiten in Kirkuk. Verzoeker verklaart voor recht dat de documenten, overhandigd aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS), echt zijn en dat hij deze ook tijdens zijn verblijf in Irak in zijn bezit had.

Hij beweert dat er in Irak verschillende types van identiteitsbewijzen bestaan met verschillende soorten stempels die door verschillende instanties worden afgeleverd.

Verzoeker argumenteert dat het verslag van de Federale Politie geen afdoende bewijs levert dat de bijgebrachte stukken namaak zouden zijn. Hij meent dat niet kan worden nagegaan op welke gronden men zich beroept om te besluiten tot valsheid van de stukken. Verzoeker beweert dat niet de minste verduidelijking wordt gegeven of niet het minste stuk wordt bijgebracht hetwelk hem zou toelaten de documenten te vergelijken met de zogenaamde documenten van de reeks van 1991 waarvan sprake in het verslag en dewelke zouden zijn voorzien van een oude stempel. Hij merkt op dat het CGVS gehouden is zich zorgvuldig te informeren en te documenteren en de documentatie bijgevolg moet toelaten de motivering te verifiëren. Een loutere verwijzing naar het zogenaamde verslag en de toevoeging ervan aan het administratief dossier volstaan volgens verzoeker niet om tot dergelijk besluit te komen.

Verzoeker betoogt dat louter op grond van het verslag, dat als zeer vaag en weinig zeggend voorkomt en niet wordt gestaafd door bijkomende stukken, niet kon worden besloten tot de ongeloofwaardigheid van de asielaanvraag.

Hij stelt dat uit het verslag overigens niet duidelijk blijkt of de inlichtingen tevens betrekking hebben op het door hem bijgebrachte nationaliteitsbewijs aangezien enkel wordt gesproken over het identiteitsbewijs.

Verzoeker vraagt om minstens bijkomende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980, opdat de authenticiteit van de bijgebrachte identiteitsdocumenten kan worden nagegaan, gelet op het belang ervan voor zijn geloofwaardigheid. Hij verwijst naar arrest nr. 3207 van de Raad van 26 oktober 2007, waarin werd geoordeeld dat bijkomende onderzoeksmaatregelen vereist waren omwille van twijfel over de authenticiteit van de overgelegde stukken.

3.3. De Raad stelt vast dat uit het verslag van de Centrale Dienst ter Bestrijding van Valsheden – Documenten van de Federale Politie (administratief dossier, stuk 13: landeninformatie) duidelijk blijkt op basis van welke gronden het door verzoeker bijgebrachte nationaliteitsbewijs en de identiteitskaarten van verzoeker en zijn echtgenote vals bleken te zijn. Derhalve kan verzoekers verwijt dat niet kan worden nagegaan op welke gronden men zich beroept om te besluiten tot valsheid van de stukken niet worden aanvaard.

Dat uit het verslag niet zou blijken dat het verzoekers nationaliteitsbewijs betreft, kan niet worden aangenomen, daar verzoeker slechts drie identiteitsdocumenten voorlegde, met name zijn identiteitskaart en die van zijn echtgenote en zijn nationaliteitsbewijs en het verslag zowel de twee identiteitskaarten als het ander nationaliteitsdocument bespreekt (*Ibid.*; administratief dossier, stuk 12: documenten).

De Federale Politie heeft er geen belang bij de door verzoeker voorgelegde documenten onterecht als vals te bestempelen, waardoor de nodige garanties worden geboden inzake objectiviteit. Verzoekers bewering aangaande de verschillende identiteitsbewijzen, stempels en instanties in Irak, doet geen afbreuk aan de vaststellingen door de Federale Politie.

Verzoekers verwijzing naar de rechtspraak van de Raad is gelet op het voormelde niet dienstig. De voorlegging van niet-authentieke identiteitsdocumenten doet afbreuk aan zijn algemene geloofwaardigheid.

4.1. De bestreden motivering luidt verder als volgt:

“Met betrekking tot de door u neergelegde documenten dient bovendien te worden opgemerkt dat u van de door ingeroepen asielfeiten niet het minste begin van bewijs neerlegt. Zo zouden uw vader en schoonvader vermoord zijn maar een bewijs daarvan heeft u niet. U werd hiermee geconfronteerd en stelde daarop dat u dit niet heeft omdat u één dag na de begrafenis vertrokken bent maar dat uw moeder dat misschien heeft (CGVS, p. 17). Er werd u op gewezen dat u er toch in geslaagd was om onder andere uw identiteitskaart (IK), die van uw vrouw, uw nationaliteitsbewijs (NBW) en onder andere de badge van uw vader tijdens uw procedure te laten overkomen en dat u dus evengoed bewijzen van het overlijden van uw vader en schoonvader had kunnen laten overkomen. U verklaarde daarop dat er veel mensen geëxecuteerd worden en dat er daar geen documenten voor zijn (CGVS, p. 17). Deze verklaring aangaande het niet kunnen voorleggen van bewijzen van de dood van uw vader en schoonvader is echter niet afdoende.”

4.2. Verzoeker betoogt dat de bewering van het CGVS dat hij, aangezien hij erin geslaagd is enkele documenten te laten overkomen, tevens het bewijs moet kunnen bijbrengen van de moord op zijn vader en schoonvader, alle verbeelding slaat. Hij stelt dat hij zijn volledige medewerking verleent aan het onderzoek van zijn asielaanvraag en verschillende documenten heeft laten overkomen en is van mening dat hij afdoende bewijs bijbreng van zijn asielrelaas en vluchtmotieven. Verzoeker betoogt dat het feit dat hij niet in staat is geweest om een bewijsstuk van de dood van zijn vader te bemachtigen – omdat deze niet voorhanden zijn of het praktisch onmogelijk is om dergelijke stukken te bemachtigen in het land van

herkomst – niet van invloed kan zijn bij de beoordeling van zijn asielaanvraag en dat er geen rekening mee kan worden gehouden.

4.3. De Raad stelt vast dat, ondanks dat verzoeker verschillende documenten kon laten overkomen, hij geen begin van bewijs bijbrengt omwille van zijn directe vluchtaanleiding, met name de moord op zijn vader en schoonvader. Hij geeft hiervoor geen aannemelijke verklaring gezien zijn verklaring in het verzoekschrift en bij het CGVS, dat dergelijke documenten niet voorhanden zijn, niet strookt met zijn verklaring dat hij geen bewijs had van de dood van zijn vader en schoonvader omdat hij de volgende dag reeds is vertrokken, waarbij hij tevens aangaf dat zijn moeder dit misschien had (administratief dossier, stuk 4, p.17). Dit klemmt des te meer daar verzoeker niet aantoonde dat hij ernstige pogingen zou hebben ondernomen om hieromtrent enig begin van bewijs te bekomen.

5.1. De motivering van de bestreden beslissing gaat verder als volgt:

“Bovendien dient te worden opgemerkt dat de algehele geloofwaardigheid van uw verblijf in Centraal-Irak verder ondergraven wordt door de verklaringen die u aflegt met betrekking tot uw verblijf in Hilla van april 2003 tot september 2007. Zo blijkt u ondanks een verblijf van meer dan vier jaar amper iets concreets te vertellen over Hilla en het maatschappelijke leven aldaar (CGVS, p.13-14 & 18-19). U zat er volgens uw verklaringen ondergedoken in het huis van uw schoonouders maar zelfs dan is het niet aannemelijk dat u niet op spontane wijze iets concreets weet te vertellen over de gebeurtenissen in Hilla tijdens uw jarenlang verblijf aldaar. U geeft gewoon vage en algemene informatie, zoals dat er veel aanslagen geweest zijn in Hilla zonder dat u hier concrete voorbeelden van kan geven (CGVS, p. 14). U stelt wel dat de sjiiitische Arabieren de macht hebben in Hilla zonder dat u kan specificeren wie er de macht in handen heeft (CGVS, p. 13-14) hetgeen, gezien uw angst voor burgers die weerwraak zouden willen nemen op u omwille van uw vader die voor de Baathisten gewerkt zou hebben, niet aannemelijk is. Uw verklaring dat niets wist over Hilla omdat er geen TV en elektriciteit was (CGVS, p. 14) wijzigt niets aan bovenstaande vaststelling. U woonde immers gedurende meer dan vier jaar bij uw schoonouders (CGVS, p. 3) en zelfs uw eigen ouders woonden sinds de val van het Saddam-regime in een huis in Hilla (CGVS, p. 13). Dat er dan ook op geen enkel moment binnen de familie of de aangetrouwde familie over de onmiddellijke woonomgeving of over de situatie in Hilla in het algemeen zou zijn gesproken (CGVS, p. 14), is dan ook niet geloofwaardig. Als men onderduikt uit angst voor de buitenwereld of de omgeving dan mag men des te meer verwachten dat men zich informeert of op de hoogte blijft van wat er buiten het onderduikadres gebeurt al is het maar om tijdig de wijk te kunnen nemen indien de situatie escaleert. Dat u dan ook niets concreets kan aangeven over het leven in Hilla, Centraal-Irak, laat dan ook niet langer toe enig geloof te hechten aan uw verblijf aldaar.”

5.2. Verzoeker stelt dat men er blijkbaar aan voorbijgaat dat hij gedurende vier jaar ondergedoken heeft geleefd in een woning in Hilla. Hij verwijst naar het gehoor bij het CGVS waar hij aangaf de woning amper te hebben verlaten en geen contact te hebben gehad met de buitenwereld wegens een gebrek aan communicatiemiddelen. Verzoeker stelt dat hij tot de leeftijd van twintig jaar in Kirkuk heeft gewoond, waarna hij is gevlucht naar Hilla, alwaar hij gedurende vier jaar is ondergedoken. Het zal volgens hem dan ook niet verwonderen dat zijn kennis van de streek en het sociale leven in Hilla eerder beperkt is.

5.3. De Raad stelt vast dat verzoekers bewering als zou er geen rekening zijn gehouden met zijn ondergedoken bestaan, niet kan worden aanvaard, daar hiermee blijkens de bestreden motivering wel degelijk rekening werd gehouden. Te dezen wordt vastgesteld dat terecht werd geoordeeld dat deze geen afdoende verklaring vormde voor zijn gebrekkige kennis gelet op de lange tijdsperiode waarin verzoeker in Hilla zou hebben verbleven, het feit dat hij bij zijn schoonouders verbleef en de omstandigheid dat ook zijn ouders in Hilla woonden. De bestreden motivering merkt terecht op dat van iemand die onderduikt uit angst

voor de buitenwereld redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich informeert over wat er buiten het onderduikadres gebeurt. Dat verzoeker niets concreets wist te vertellen over de gebeurtenissen in Hilla tijdens zijn jarenlange verblijf aldaar, geen concrete voorbeelden kon geven van aanslagen en niet kon specificeren wie er de macht in handen heeft, hetgeen gelet op zijn angst voor burgers die weerwraak wilden nemen niet aannemelijk is, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verblijf in Hilla.

De Raad stelt vast dat verzoeker slechts twee wijken kon noemen en evenmin kon aangeven (ii) bij benadering, hoeveel inwoners Hilla had (ii) wie de gouverneur was (iii) wie de burgemeester was (iv) wie de Mukthar van zijn wijk was (v) welke de districten in Hilla zijn (vi) hoe de naam Hilla wordt geschreven (vii) wel wist dat er gevangenis en detentiecentra waren, doch niet waar deze zich in Hilla bevinden, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers verblijf in Hilla (*Ibid.*, p.13, 18).

Verzoeker legt tevens tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot zijn huwelijk. Bij DVZ verklaarde hij dat hij op 4 april 2005 (en aldus tijdens zijn onderduikperiode) in Hilla huwde met zijn echtgenote (administratief dossier, stuk 9, nr.15). Bij het CGVS verklaarde hij dat hij in 2003 huwde met zijn echtgenote. Even verder bevestigde hij uitdrukkelijk dat hij huwde in Kirkuk, voordat hij naar Hilla vertrok (administratief dossier, stuk 4, p.2, 14-15). Het feit dat verzoeker zijn huwelijk in de vragenlijst situeert tijdens de periode dat hij was ondergedoken en bij het CGVS vóór die periode, plaatst de geloofwaardigheid van zijn verklaringen verder op de helling.

In acht genomen het gebrek aan kennis in hoofde van verzoeker en zijn incoherente verklaringen omtrent zijn huwelijk, kan er geen geloof worden gehecht aan zijn beweerde verblijf te Hilla, noch aan de problemen die zich daar zouden hebben voorgedaan.

6.1. De bestreden motivering gaat verder als volgt:

"Verder dient met betrekking tot de door u in uw asielaanvraag ingeroepen feiten te opgemerkt dat u verklaarde dat u Irak diende te ontvluchten omdat u sinds de val van het regime van Saddam Hoessein vreesde voor burgers die wraak op u zouden nemen omdat uw vader ten tijde van het Saddam-regime bij de Baath-partij zat en binnen Baath voor de 'Amn al Karama' werkte als veiligheidsagent.

Met betrekking tot uw vader dient te echter te worden opgemerkt dat u het toebehoren van uw vader tot de Baath-partij en daarbinnen tot de 'Amn al Karama' op geen enkele wijze aannemelijk kan maken. Zo weet u te vertellen dat uw vader zeker sinds 1988 deel uitmaakte van de Baath-partij en dat hij eveneens sinds 1988 als veiligheidsagent voor de 'Amn al Karama werkte' (CGVS, p. 15). U kan over de activiteiten of functie van uw vader binnen de Baath-partij of de Amn al Karama geen concrete info geven. Zo dient met betrekking tot de Baath-partij op zich te worden opgemerkt dat u niet blijkt te weten welke graad of rang uw vader had binnen de Baath-partij. U kan evenmin andere graden of rangen geven binnen de Baath-partij (CVS, p. 7). U weet evenmin aan te geven aan wie uw vader binnen Baath verantwoording verschuldigd was of dat er eventueel mensen verantwoording aan hem verschuldigd waren (CGVS, p. 7). U weet evenmin aan te geven wie de verantwoordelijke voor de Baath-partij in Kirkuk was (CGVS, p. 7) en u weet evenmin aan te geven wat de principes van de Baath-partij waren (CGVS, p. 7). Als zoon van iemand die minstens van 1988 tot de val van het regime in 2003 deel uitmaakt van de Baath-partij, mag op zijn minst verwacht worden dat u enige informatie kan geven over de positie en activiteiten van uw vader binnen Baath. Dat u hier niet toe in staat bent ondermijnt op substantiële wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat uw vader deel zou hebben uitgemaakt van Baath tijdens het Saddam-regime.

Bovendien kan u evenmin iets concreets vertellen over de activiteiten van uw vader bij de 'Amn al Karama' waar hij volgens uw verklaringen minstens sinds 1988 deel van uitmaakte. U weet enkel dat hij naar het bureau van de 'Amn al Karama' bij de Citadel ging maar voor het overige weet u niets concreets te vertellen over het werk van uw vader (CGVS, p. 6-7). U stelt wel dat hij een goede positie had en dat mensen hem vertrouwden maar welke die positie dan was, kon u niet aangeven (CGVS, p. 6). Bovendien kon u met betrekking tot de Amn al Karama evenmin concrete informatie

geven. U kon weliswaar aangeven dat de Amn al Karama verantwoordelijk was voor een deel van Kirkuk maar hoe het met de andere stukken van Kirkuk zat, weet u niet. Toen u gevraagd werd wat er boven de Amn al Karama stond, kon u evenmin een antwoord geven tot men u tijdens uw interview de naam ervan gaf (CGVS, p. 7-8). Dat u ondanks zijn loopbaan van minstens 15 jaar voor de 'Amn Al Karama' amper iets weet te vertellen over de activiteiten van uw vader hierbinnen ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat uw vader deel zou hebben uitgemaakt van de 'Amn al Karama'. Indien uw vader immers een 15-tal jaar voor de 'Amn al Karama' binnen Baath gewerkt zou hebben, dan mag er minstens van verwacht worden dat u hierover enigszins iets concreets kan vertellen, hetgeen bij u niet het geval is.

Ten slotte is het eveneens merkwaardig dat u als verklaarde zoon van een Baathist en medewerker van de "Amn Al Karama" niet op de hoogte blijkt te zijn van de voormalige feestdagen ter verheerlijking van het voormalige regime onder Saddam Hoessein. Buiten de verjaardag van Saddam Hoessein kon u er geen enkele geven hetgeen voor de zoon van een Baathist niet aannemelijk is. Wanneer de dag van de Baath-partij viel of de Nationale feestdag ten tijde van het regime van Saddam Hoessein, wist u niet. U haalt vervolgens wel een paar feesten aan zoals de "dag van Qadisiya" en "de dag van de stichting van de Baath-partij" maar wanneer deze zouden plaatsvinden kan u evenmin aangeven (CGVS, 18-20) hetgeen gezien het door u verklaarde profiel van uw vader niet aannemelijk is.

Gelet op het voorgaande kan gezien het bedrieglijke karakter van uw asielverklaringen en uw verblijf in Centraal-Irak bijgevolg niet worden besloten dat u uw land hebt verlaten uit gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951."

6.2. Verzoeker ontkent niet dat hij over weinig informatie beschikt met betrekking tot de activiteiten van zijn vader binnen de Baathpartij en de Amn Al Karama. Hij stelt hiervoor een duidelijke verklaring te hebben gegeven, met name dat dergelijke organisaties gekend zijn om hun stikte vertrouwelijkheid en hij het met zijn vader er bijgevolg nooit over had. De functie van zijn vader als veiligheidsagent liet klaarblijkelijk niet toe hierover te communiceren. Verzoeker stelt dat hij heeft getracht op alle vragen te antwoorden en dat niet uit het oog mag worden verloren dat hij weinig opleiding heeft genoten en niet onderlegd is in de politieke machtsverhoudingen en –structuren in zijn land van herkomst. Hij meent dat het CGVS onterecht geen rekening heeft gehouden met zijn persoonlijke situatie.

6.3. De Raad treedt verweerder bij waar deze, onder verwijzing naar de website http://www.minbuza.nl/binaries/minbuza_doc/pdf/a/aabcentraal_irak2002.pdf, erop wijst dat verzoekers verklaring voor zijn sterk ontoereikende kennis niet aannemelijk is, gezien uit de publieke informatie op deze website blijkt dat de Baathpartij een nagenoeg totale greep had op het functioneren van het land en in alle geledingen van de maatschappij aanwezig was. Van verzoeker, die zijn gehele vluchtrelaas schraagt op de activiteiten van zijn vader binnen de Baathpartij en de Amn Al Karama, kon, het voorafgaande mede in acht genomen, redelijkerwijze worden verwacht dat hij als zoon van een Baathist en ondanks zijn opleiding duidelijke en coherente informatie kan geven met betrekking tot de gestelde vragen aangaande (i) de graad of rang die zijn vader had (ii) andere graden of rangen binnen de Baathpartij (iii) de persoon aan wie zijn vader verantwoording verschuldigd was (iv) de personen die eventueel aan zijn vader verantwoording verschuldigd waren (v) de verantwoordelijke van de Baathpartij in Kirkuk (vi) de principes van de Baathpartij.

Dit klemmt des te meer daar verzoeker incoherente verklaringen aflegt aangaande de graad van zijn vader, daar waar hij in de vragenlijst spontaan aangaf dat zijn vader 'Refik Hesby' als graad had (administratief dossier, stuk 9, vragenlijst, p.3), terwijl hij op het CGVS aangaf dat hij de graad van zijn vader niet wist. Even verder stelde hij niet te weten of zijn vader een graad of rang had en verklaarde dat hij geen graden of rangen binnen de Baathpartij kende (administratief dossier, stuk 4, p.6-7). Gelet op het voormelde overtuigen verzoekers verklaringen niet omtrent het voorgehouden Baathprofiel van zijn vader.

De Raad stelt vast dat verzoeker in de vragenlijst nergens aangaf dat zijn vader bij de Amn Al Karama zou hebben gewerkt, doch louter vermeldde dat deze lid was van de Baathpartij (administratief dossier, stuk 9, vragenlijst). Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag nochtans worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvSt., nr. 150.135, 13 oktober 2005). Dit klemt des te meer daar verzoeker (i) niet wist welke de rang was van zijn vader binnen de Amn Al Karama (ii) aangaf dat zijn vader goed was gekend en het vertrouwen genoot, zodat hij een goede plaats had, doch vervolgens niet kon aangeven wat de plaats van zijn vader was (iii) niet wist wat zijn vader deed bij de Amn Al Karama (iv) aanvankelijk niet kon aangeven onder welk onderdeel de Amn Al Karama viel in de Baathpartij (v) wel kon aangeven dat deze dienst slechts verantwoordelijk was voor een deel van Kirkuk, doch niet wist hoe het zat met de andere delen van de stad (vi) vervolgens wel de naam van het hoofdbureau herkende dat de overige bureaus superviseerde, doch hiervan het laatste grote hoofd niet kon noemen (administratief dossier, stuk 4, p.6-9).

Verzoeker betwist de motivering bovendien niet waar deze stelt dat het merkwaardig is dat hij als verklaarde zoon van een Baathist en medewerker van de Amn Al Karama niet op de hoogte blijkt te zijn van de voormalige feestdagen ter verheerlijking van het voormalige regime onder Saddam Hoessein.

7.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt verder als volgt:

“(...) De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten (identiteitskaart van uzelf en uw verklaarde echtgenote, nationaliteitsbewijs, werkbadge vader, militaire kaart schoonvader, omslag Noorwegen) wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. De identiteitskaart van u en uw vermeende echtgenote alsook uw nationaliteitsbewijs bleken vervalsingen te zijn. Aan de overige documenten (werkbadge vader, militaire kaart schoonvader) kan slechts geloof worden gehecht indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen hetgeen bij u niet het geval is.”

7.2. Verzoeker ontkent formeel dat zijn identiteitsdocumenten vervalst zouden zijn en vordert dat er een aanvullend onderzoek naar de authenticiteit zou worden bevolen.

Voor het overige meent hij dat hij aan de hand van de andere stukken genoegzaam aantoonst dat zijn vader behoorde tot het Baathregime, waardoor hij persoonlijk gevaar liep waardoor hij eerst Kirkuk en later Irak is moeten ontvluchten. Hieraan wordt geen afbreuk gedaan door zijn soms gebrekkige kennis omtrent de activiteiten van zijn vader en de streek waar hij enige tijd ondergedoken heeft geleefd.

7.3. Wat betreft de neergelegde identiteitsdocumenten, kan worden verwezen naar het sub 3.3 bepaalde.

Aangaande de militaire badge van verzoekers schoonvader, dient te worden opgemerkt dat dit een kopie betreft, waaraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen bewijswaarde kan worden toegekend (administratief dossier, stuk 12: documenten). Derhalve vermag zij niet verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid te herstellen, te meer gelet op verzoekers vage verklaringen aangaande de activiteiten van zijn schoonvader. In acht genomen dat verzoeker gedurende vier jaar ondergedoken zou hebben geleefd bij zijn schoonvader, is het niet aannemelijk dat hij niet wist van welke divisie deze deel uitmaakte of in welk onderdeel van het leger hij zat. Dit klemt des te meer daar verzoeker beweerde dat zijn schoonvader ook zou zijn genoemd in de dreigbrief van 2006 en samen met zijn vader zou zijn vermoord (administratief dossier, stuk 4, p.15-16).

Met betrekking tot de badge van verzoekers vader stelt de Raad vast dat deze - daargelaten het feit dat het bevreemdend is dat de erop vermelde data in een lettertype werden opgenomen dat geheel verschilt van de overige gegevens op de kaart - in acht genomen de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van de activiteiten van verzoekers vader bij de Amn Al Karama en het feit dat verzoeker diens functie bij deze dienst nooit eerder vermeldde voor de neerlegging van de badge (zie sub 6.3), niet afdoende is om zijn teloorgedane geloofwaardigheid te herstellen.

8. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

9.1. De bestreden motivering luidt met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus als volgt:

“Met betrekking tot de beoordeling of u in aanmerking dient te komen voor het statuut van subsidiaire bescherming dient het volgende te worden gesteld. Zoals hierboven reeds werd aangehaald kan er geen geloof worden gehecht aan uw vermeend verblijf in Hilla van april 2003 tot september 2007. Uit uw verklaringen blijkt vervolgens dat u wel enige kennis heeft over Kirkuk, doch is dit op zich onvoldoende om u het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen. Uw bedrieglijke verklaringen omtrent uw recente verblijfplaats maken dat u het CGVS niet in staat stelt een duidelijk beeld te krijgen van uw werkelijke verblijfplaatsen van de laatste jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in Noord-Irak of derde landen of de redenen waarvoor u deze derde landen heeft verlaten. Van een kandidaat-vluchteling kan verwacht worden dat hij zijn volledige medewerking verleent aan de onderzoekende instanties, zodat deze een correct beeld kunnen krijgen over zijn nood aan bescherming. In casu is dit niet het geval. Er kan dan ook niet worden gesteld dat er in uw hoofde reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.(...)”

9.2. Verzoeker beweert dat het CGVS heeft nagelaten te onderzoeken of hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Hij beweert dat hij aan de hand van zijn verklaringen en bijgebrachte documenten aantoont dat hij afkomstig is van Centraal-Irak (Kirkuk), minstens dat hij een begin van bewijs levert. Verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie in deze streek die nog steeds zorgwekkend blijkt te zijn, zoals tevens blijkt uit arrest nr. 448 van 28 juni 2007 van de Raad. Hij meent dat de vermeende valsheid van zijn identiteitsdocumenten ertoe heeft bijgedragen dat zijn individuele situatie onvoldoende werd onderzocht door het CGVS een vordert de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

9.3. De Raad stelt vast dat, de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen mede in acht genomen, op basis van de elementen aan de grondslag van verzoekers asielrelaas de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

Daar waar verzoeker zich beroept op de algemene situatie in Centraal-Irak, dient te worden opgemerkt dat, aangezien verzoeker zijn verblijf te Hilla sedert 2003 tot zijn beweerd vertrek op 11 september 2007 niet aannemelijk maakt (zie sub 5.3), er geen geloof kan worden gehecht aan zijn recente afkomst van Centraal-Irak. Derhalve is het voor de Raad onmogelijk zich een correct beeld te vormen of verzoeker al dan niet over beschermingsmogelijkheden beschikt en al dan niet een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de voormelde wet van 15 december 1980. De subsidiaire beschermingsstatus kan niet worden toegekend aan verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 23 september 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

W. MULS.